Написав Діана Парипа
Понеділок, 25 січня 2016, 04:31

Все, що дихає, - хай Господа хвалить!
Псалом 150:6

Буду славити вічно свого я Творця,
Його милість всім людям звіщати.
Хай полине у небо Отцеві хвала,
Я не буду байдуже мовчати.

Про любов Його лине хай пісня дзвінка,
Хай по цілому світу лунає,
Хай почують гаї, і ліси, і поля,
Що у Бозі спасіння я маю.

Я не хочу мовчати про милість Твою,
Ти втішаєш мене Своїм словом.
Розкажу про безмірну Твою доброту
І про місце, що Ти приготовив.

Я погляну високо у небо ясне,
На могутні подивлюся гори.
Зрозуміла, що щастя не знайду ніде,
Бо вся сила і велич у Бога.

Мене грієш теплом і любов'ю щодень,
Твої милості всюди я бачу.
Супроводжуєш завжди в житті Ти мене
І втішаєш, як в смутку я плачу.

А про славу твою все звіщає навкруг:
Сонце, місяць і зорі у небі.
Ти для мене, Господь, є найкращий мій Друг,
Знаєш болі мої і потреби.

Як угору подивлюся на небозвід,
Я в молитві полину до тебе.
Боже, в Твоїх руках є великий цей світ,
А престол Твій – прекраснеє небо.

Мені добру укажеш дорогу життя,
Хоч вузька за Тобою стежина.
Та навіки Тобі вже довірилась я
І радію цим кожну хвилину.

О мій Боже, стою на колінах в тиші
І від щирого серця благаю:
Будь навіки господарем в моїй душі,

Як я рада, що я Тебе знаю.

Покладаюсь на Тебе завжди у житті,
Бо піклуєшся, Боже, ти мною.
За всі милості дивні й щедроти Твої
Хай розносяться псалми луною.

Буду вічно я славити свого Творця
Разом з Божим творінням чудовим.
І нехай не змовкають ніколи уста,
Хай навіки звучить слава Богу!

21.08.2003